

از نوروز تا تیرگان: یکی بود یکی نبود...

گفتگو با مهرداد آرین نژاد مدیر جشنواره یکی بود یکی نبود

قسمت دوم

در شماره گذشته، آقای آرین نژاد درباره نحوه شکل گیری، برنامه‌ریزی و تعدادی از مهم‌ترین برنامه‌های جشنواره یکی بود یکی نبود سخن گفت. در انتهای گفتگو، بحث به مخاطبین جشنواره و تلاش دست‌اندرکاران برای جذب همه سلیقه بدون درغلتیدن در ورطه ابتذال و سطحی‌گرایی رسید. اینک ادامه گفتگو.

استعدادهای جوان و امیدهای آینده سینمای ایران را بیابم اما برای این برنامه نیاز بود که افراد خیلی مطرح باشند.

البته منظور من لزوماً جوانان و افراد تازه‌کار نبود. مثلاً فرض کنید افرادی چون بهروز افخمی، ابوالفضل جلیلی، کیانوش عیاری یا مجید مجیدی و امثال اینها در سطح بین‌المللی کاملاً شناخته شده‌اند و در عین حال حضور آنها در کنار بعضی پیش‌کسوتان

می‌توانست ترکیب متنوع‌تری از هنرمندان ایرانی فعال را ارائه دهد.

البته شاید بهتر باشد سؤالات خیلی خاص را مسئولین و دوستان کمیته مربوطه به صورت تخصصی جواب بدهند اما من فکر می‌کنم که بخشی از مسئله به گرفتاری دوستان هنرمند مربوط باشد چون مثلاً خود آقای کیارستمی اول گفتند که در آن زمان

EXPLORING DIVERSITY

ماست اما معرف سینمای ما نیست. چرا از سینماگران متاخرتر به برنامه دعوت نشده‌اند؟

مشکلی که داریم این است که برای حفظ اعتبار برنامه و بر اساس مقررات مرکز میزبان، باید از چهره‌های سرشناس خودمان به برنامه دعوت کنیم. اگر انتخاب با شخص من بود سعی می‌کردم بهترین

در بخش سینما نکته خاصی وجود دارد. در حالی که مدعوین برنامه شخصیت‌های بسیار سرشناس و از استوانه‌های سینمای ایران محسوب می‌شوند، اما عمدتاً (در واقع غیر از آقای اصغر فرهادی) همه از طیف قدیمی و قبل از انقلاب سینمای ایران هستند حتی خانم بنی‌اعتماد که کارش را بعد از انقلاب آغاز کرده، قبل از آن سابقه تولید می‌تند و تلویزیونی دارد و مثلاً آقای

تقوایی در طی حدود یک و نیم دهه گذشته فقط یک فیلم بلند سینمایی ساخته یا آقای کیارستمی الان دیگر یک کاراکتر سینمای ایران نیست یعنی نه در ایران فیلم‌هایش را تولید می‌کند و نه آثارش در ایران دیده می‌شود. من نمی‌خواهم حضورش را رد کنم چون یک اعتبار بین‌المللی برای سینمای

زیاد است و در طراحی و گرافیک لوگوی اصلی و سایر عناصر به کار رفته از المان‌های ایرانی استفاده شده و خط فارسی هم اضافه می‌شود.

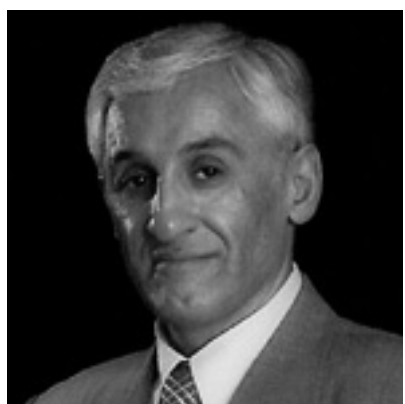
□ و قطعات هنری و معرفی برنامه‌ها چگونه؟

همین الان لینک‌هایی از هر هنرمند و کارهایش روی وب سایت هست که با کلیک روی آنها و تماشای نمونه آثارشان در youtube، مخاطب اجمالا با هنرمند مربوطه آشنا می‌شود.

□ برای هم‌زمانی برنامه‌ها ایده خاصی دارید؟ یعنی اصلاً فکر می‌کنید برنامه‌ها باید طوری چیده شوند که یک فرد علاقه‌مند که وقت کافی دارد بتواند همه برنامه‌ها را ببیند و یا نه باید به هر حال انتخاب صورت گیرد؟

تلاش ما بر این بوده که برنامه‌ها را در مکان‌های مختلف پخش کنیم چون به‌رحال اگر تمام مراجعین بخواهند با هم به تماشای یک برنامه بیایند، چنین مکانی برای این حجم از جمعیت وجود ندارد و برای همین سعی شده که چند برنامه جذاب هم‌زمان باشد و خوب لازمه این کار این است که مخاطب خودش یکی را انتخاب کند.

□ برنامه‌ها تکرار هم دارند؟

مدیر مالی

حسینعلی دادفر با سوابق فراوان تحصیلی در ایران و آمریکا در رشته‌های بازرگانی و مدیریت در مقاطع لیسانس و فوق لیسانس، کوله‌باری از تجربه در فعالیت‌های مختلف مالی، حسابداری، مدیریت و بازرگانی بین‌المللی در ایران و دومی دارد اما همواره به دلیل علاقه شخصی در فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی، داوطلبانه مشارکت کرده است.

رویکرد شما به ادبیات چه بوده؟ و آیا اصولاً این برداشت من را قبول دارید که بیش‌تر دنبال کسانی می‌بودید که نظیر آقای دکتر استعلامی می‌خواهند ادبیات ایران را معرفی کنند؟

دکتر استعلامی را به دلیل اینکه پارسال سال مولانا بود و برای تجلیل از مقام مولانا از ایشان دعوت شده ولی درباره برنامه ادبیات همانطور که بیان کردم به برنامه اولیه به کلی تغییر کرده است. بیشتر قرار بود در این بخش تاکید بر پژوهش و برگزاری برنامه‌ای سمینارمانند باشد اما دوستان در یک بازبینی مجدد تغییرات زیادی ایجاد کردند ضمن اینکه در این بخش سعی شده که در زمان اجرا، با استفاده از ابزار و وسایل و مثلاً به وسیله اسلایدشو یا سایر عناصر چون مینیاتور و فیلم، اجرای برنامه‌ها از حالت خشک و ساکن خارج کنند.

□ به عنوان کسی که سایت را مشاهده و در آن جستجو کرده یک ابهامی برایم پدید آمده است. در یک سری از کارها مثل موسیقی یا رقص، هنرمند یا گروه هنری پایه برنامه است چون خود هنرمند یا گروهش را مخاطب می‌شناسد مثلاً وقتی از گروه محمدرضا لطفی یاد می‌کنید، مخاطب می‌داند که باید انتظار چگونه برای برنامه‌ای را داشته باشد اما در مورد ادبیات یا هنرهای تجسمی نام فرد خیلی معلوم نمی‌کند که قرار است چه اتفاقی بیفتد. آیا بهتر نیست که در مواردی برنامه‌محور باشید مثلاً بگویید معرفی یا بزرگداشت رومی که هم من ایرانی می‌شناسم و هم مخاطب کانادایی؟

این نکته کاملاً درست است. بخشی که به زودی در سایت ما بالا می‌آید event calendar است. مثلاً شما هیچ کجا آرش را نمی‌بینید چون جزو eventهاست. الان در سایت فقط هنرمندان معرفی شده‌اند. زمانی که جدول وقایع و اتفاقات روی سایت بیاید، آن وقت مخاطب درمی‌یابد که ما چه برنامه‌هایی داریم مثلاً می‌فهمد که یک سخنرانی داریم درباره رومی یا تئاتر آرش. این بعد از آنکه زمان‌بندی برنامه‌ها نهایی شود، مشخص و اعلام خواهد شد.

□ وب سایت شما الان کاملاً انگلیسی است. به عنوان یک برنامه برای ایرانیان، چه زمانی عناصر ایرانی به وب سایت اضافه می‌شود؟ منظورم خط فارسی و نظایر آن است.

یک نکته را از لابلای گفته‌هایتان بیان کنم. این برنامه برای ایرانی‌ها نیست این برنامه برای کانادایی‌هاست و ایرانی‌ها بخشی از کانادایی‌ها هستند. ولی تا چند هفته دیگر در صفحات مهم وب‌سایت آی‌کونی خواهیم داشت که که به محض آنکه آن را فشار دهید همه متن به فارسی برمی‌گردد. البته ناگفته نماند که همین الان المان‌های فارسی در وب‌سایت خیلی

مدیر بازاریابی

نیما احمدی فارغ‌التحصیل دانشگاه رایرسون در رشته معماری و دو دوره رییس انجمن دانشجویان ایرانی این دانشگاه بوده که در دوره فعالیتش، این انجمن از تحرک زیادی در برگزاری برنامه‌های فرهنگی و برقراری ارتباط با جامعه کانادایی برای معرفی ایران برخوردار بود. از دیگر فعالیت‌های موفق او می‌توان به راه‌اندازی سایت استاید ایرانی دانشگاه‌های کانادا اشاره کرد.

فرصت ندارند اما بعد پذیرفتند. بخش دیگر احتمالاً به این دلیل است که هدف، گردآوردن وزین‌ترین چهره‌ها و موثرترین و بهترین‌ها آن‌ها بوده البته ممکن است در این بهترین اختلاف باشد اما کسانی هستند که برای همه شناخته شده هستند و روی آن‌ها توافق عمومی وجود دارد.

□ نظیر این سوال به شکلی دیگر در مورد بخش ادبیات قابل طرح است. من وقتی برنامه شما را دیدم خیلی متوجه نشدم که شما دنبال پژوهش ادبی هستید یا معرفی نویسندگان معاصر چون تا این لحظه فقط اسم یک نویسنده در برنامه هست. این جا یک خطر هست که در کنار آن برنامه‌های رقص و موسیقی، این بخش پژوهشی در حاشیه قرار گیرد در حالی که چهره‌های نویسنده مشهوری داریم که می‌توانیم آن‌ها را بیاوریم.

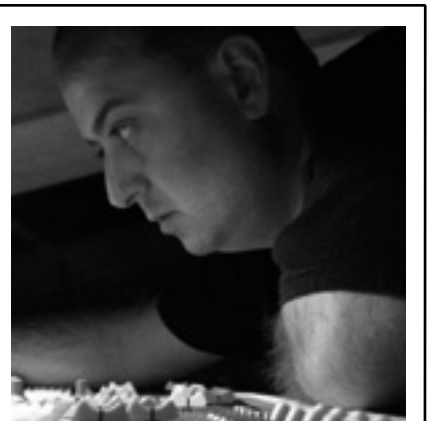
مثلاً خانم ساتراپی

بله و یا آقای هوشنگ مرادی کرمانی که قصه‌های مجیدش به زبان‌های متعددی ترجمه شده و مورد تایید نظام‌های آموزش کشورها قرار گرفته و البته نویسندگان دیگری هم هستند. سؤال این است که

سافرانسیسکو معرفی کنند. همین الان ما یکسری مواد تبلیغاتی و اطلاع‌رسانی داریم که دوستان علاقه‌مند در شهرهای دیگر می‌توانند آنها را به گردهمایی‌های مختلف ایرانیان ببرند و برنامه را معرفی کنند و حمایت دیگران را جذب کنند.

اگر ممکن است کمی درباره بودجه برنامه بگویید. اینکه چه رقمی تصویب شده؟ چه میزان توسط کمک‌های دولتی تامین می‌شود و چه میزانی توسط بیزنس‌های ایرانی و همچنین خیرین و کسانی که می‌خواهند کمک و حمایت کنند؟

بودجه جشنواره حدود ۵۰ هزار دلار است که ۱۲ درصد آن را هاربرفرانت سنتر از طریق ارائه امکانات و خدمات و مقداری نقدی - حدود ۲۰ هزار دلار - تامین می‌کند. در واقع اجاره مکان‌ها که ۱۰ هکتار فضا برای ۴ روز در اختیار ما است و افرادی که برای امور مختلف با ما کار می‌کنند و همینطور مستندسازی فعالیت‌ها و نظایر اینها به همراه آن مبلغ نقدی از کمک‌های این مرکز است. همچنین برای دریافت گرنت‌ها و کمک‌های دولتی در سطح شهری، استانی و فدرال تقاضا کرده‌ایم که تا آخر مارچ میزان مصوب آنها مشخص می‌شود. البته با صحبت‌هایی که با ایجنتهای آنها داشته‌ایم، چون کارها و درخواست‌نامه‌ها خیلی منظم انجام شده اظهار امیدواری کرده‌اند که همه آنچه تقاضا کرده‌ایم تصویب شود. نکته جالب و بعضاً تعجب‌برانگیز برای آنها این است که چطور چنین کاری با این حجم

دبیر بخش موسیقی

رضا مقدس با سابقه طولانی در آهنگسازی، تهیه‌کنندگی و مهندسی صدا، همکاری با تعدادی از مطرح‌ترین هنرمندان سینما، تئاتر و موسیقی در ایران و کانادا را در کارنامه هنری خود دارد. مقدس هم‌اکنون با تعداد بیشماری از مراکز حرفه‌ای هنری در کانادا در امور فنی و یا هنری مربوط به صدا همکاری دارد.

برنامه‌ریزی شده است. الان داریم یک تیزر تلویزیونی می‌سازیم که قرار است تلویزیون‌های ایرانی و غیرایرانی آن را پخش کنند و روی youtube هم خواهیم گذاشت. همچنین (با خنده) مجله شما هم خبر برنامه را به ایرانیان ساکن مونترال خواهد داد.

به ماجرای غذا اشاره شد، این جمعیت عظیم می‌آیند و بهترین فرصت برای معرفی چیزهایی است که خیلی کم معرفی شده‌اند، می‌خواهم بدانم روی برنامه غذا و محصولات خوراکی کار و برنامه خاصی تدارک دیده‌اید چون خوراک از عناصر مهم فرهنگی هر ملتی محسوب می‌شود. ارتباط شما با رستوران‌های ایرانی چطور است؟ آیا برنامه خاصی برای بیزنس‌های ایرانی که محصولات فرهنگی یا شبیه‌فرهنگی عرضه می‌کنند تدارک دیده‌اید؟

ما ۲۸ SHOP یا مغازه کوچک و ۷ رستوران داریم. در بخش بازاریابی، دوستان ما در حال مذاکره با رستوران‌های ایرانی و سایر کسبه برای اجاره دادن این مکان‌ها هستند که البته ما می‌خواهیم عمدتاً کالاهای فرهنگی در آنها عرضه شود. پس از جمع‌آوری تقاضانامه‌ها، یک کمیته درباره آنها تصمیم می‌گیرد. رستورانها با توجه به اینکه مجبورند چند هزار غذا در هر نوبت آماده کنند احتمالاً آماده‌سازی برخی غذاها برایشان سخت باشد. ما البته یک ایده دیگر هم در مورد غذا داشتیم که یک کارگاه workshop آشپزی ایرانی برگزار کنیم. متأسفانه در هر دو نوبت مقدمات این کار فراهم نشده اما از برنامه‌های جدی ما برای جشنواره‌های آتی خواهد بود.

از نیروهای داوطلب گفتید و اینکه همه در این جشنواره داوطلبانه و از روی علاقه کار می‌کنند، الان اگر کسی بخواید برای کمک به جمع شما اضافه نشود چگونه می‌تواند خودش را معرفی کند؟ شما به چه نیروهایی بیشتر نیاز دارید؟

خانم شهزاد شهریاری هماهنگ‌کننده امور داوطلبان است. ایشان یک لیست بزرگ از ایمیل‌ها دارد که روزی ۵ تا ۱۰ ایمیل جدید برای همکاری به آن افزوده می‌شود. دوستان می‌توانند به خانم شهریاری که ایمیل‌شان در سایت هست اعلام آمادگی کنند. بعد کمیته‌های موجود هر چند گاهی بر اساس برنامه‌هایشان و یا موقعیت‌های مورد نیاز به این لیست مراجعه می‌کنند و برای علاقه‌مندان ایمیل می‌فرستند و افراد را به همکاری دعوت می‌کنند.

الان برای دوستانی که در خارج از تورنتو مایل به شرکت در این برنامه فرهنگی هستند شما برنامه‌ای دارید؟

صد درصد. مثلاً از آمریکا خانم نوشین زرکش که دو سال پیش همکار جشنواره بودند و الان در سافرانسیسکو زندگی می‌کنند با ما تماس گرفتند و گفتند که می‌توانید جشنواره را در برنامه‌های نوروزی

دبیر بخش سینما و تئاتر و طراح صحنه

ستاره دل‌زنده فارغ‌التحصیل رشته طراحی صحنه و لباس از دانشگاه آزاد با سوابقی در دستیاری کارگردانان برجسته سینما و تئاتر در ایران و کانادا، کارگردانی فیلم کوتاه و تدوین فیلم است. وی در جشنواره زیر گنبد کیود نیز همکاری داشته است.

بعضی از آنها بله، مثلاً در روز بعد در یک ساعت دیگر، تا امکان استفاده برای عده بیشتری فراهم بشود ولی تعداد این‌گونه برنامه‌ها محدود است و برای همه امکان‌پذیر نیست چراکه با وجود اینکه فضاهای ما خیلی بیشتر از جشنواره قبلی شده اما همچنان با توجه به فصل و استقبال علاقه‌مندان محدودیت داریم. پیش‌بینی ما این است که افزون بر ۱۰۰ هزار نفر برای این جشنواره می‌آیند چون بر اساس آمار هاربرفرانت در تابستان، اگر هیچ برنامه‌ای هم در این فضاها اجرا نشود به دلیل موقعیت مکانی و زیبایی‌های محل، حدود ۳۰ هزار نفر در آن تردد می‌کنند. اگر برنامه وجود داشته باشد این آمار چند برابر می‌شود. حال که ما افزون بر ۵۰ اجرای متنوع داریم - که این رقم به نسبت روزهای جشنواره، عدد خیلی بالایی محسوب می‌شود - عدد ۱۰۰ هزار نفر یک برآورد خیلی منطقی‌ست. البته شخصاً و غیررسمی می‌گویم که انتظار من خیلی بیش از ۱۰۰ هزار نفر است. الان ما از آمریکا و اروپا ایمیل داریم، از واشنگتن و نیویورک خانواده‌های ایرانی زیادی گفته‌اند که می‌خواهند در آن ایام برای شرکت در جشنواره به تورنتو بیایند. حتی صحبت‌هایی با آژانس‌هایی شده که تورهای ویژه‌ای برای تورنتو در آن ایام تدارک ببینند. مثلاً یک هفته گردش در تورنتو و آبشار نیاگارا و در عین حال حضور در جشنواره یکی بود یکی نبود.

این حرکت‌ها یعنی بحث استفاده از تمام امکانات تبلیغاتی برای جذب ایرانیان ساکن شهرهای اطراف مثل اوتاوا و مونترال آغاز شده است؟

دبیر بخش رقص

دکتر ماریا صبای مقدم در کنار فعالیت‌های علمی خود که به سابقه تحصیلاتی‌اش بازمی‌گردد سال‌هاست که از فعالین عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی، هنری و رسانه‌ای جامعه ایرانیان کانادا است. وی از دبیران جشنواره زیر گنبد کیبود و سخنگوی آن بود.

باره سخن بگویم اما این افق آینده است. اینکه بتوانیم هنرمندان ایرانی را در سرتاسر دنیا مطرح کنیم.

این گونه کمک‌ها استفاده کنیم.

سراغ این شرکت‌ها و سازمان‌ها رفته‌اید؟

بله بخش بازاریابی ما الان حدود ۳۰ نفر داوطلب دارد که مرتباً در حال تماس با چنین مراکزی هستند. در واقع یک لیست بلندبالا قبلاً تهیه شده و ما تلاش داریم با همه شرکت‌های بزرگ تماس بگیریم اما خوب! اصلاً ساده نیست چون این حرکت اول در این حجم و اندازه عظیم در جامعه ایرانیان است و آنها هیچ تصویری از میزان استقبال ندارند.

خیلی ممنون از فرصتی که در اختیار نشریه ما قرار دادید. از الان برای حضور در جشن تیرگان لحظه‌شماری می‌کنیم.

من فقط می‌خواهم تأیید کنم که ایرانی‌ها در هر کجای دنیا که هستند اگر بشنوند که یک چنین برنامه‌ای در این حد و اندازه و با کیفیت خیلی خوب برگزار می‌شود دلشان حتماً با ما خواهد بود و من خواهشم این است که تمام ایرانیان در کانادا، آمریکا و هر جای دیگر دنیا به هر طریقی که می‌توانند حالا مالی، معنوی یا اطلاع‌رسانی از این ما حمایت کنند.

به عنوان آخرین سؤال می‌خواستم ببینم این بنیاد که دارد این کام بزرگ را می‌دارد برنامه‌های دیگری برای طول سال ندارد؟

فستیوال اشک ناز هر ۲ سال یکبار برگزار می‌شود و آدم‌های بسیار ثروتمندی که از میلیونرهای کانادایی محسوب می‌شوند پشت آن برنامه هستند ولی آنها هم با آن توان هر ۲ سال یکبار بزرگ می‌کنند. برنامه‌ریزی همین فستیوال را ما حدود ۲ سال پیش شروع کردیم. الان هم ادامه این حرکت و زمان بین آنها بستگی به نحوه اجرای این برنامه دارد. اگر ما بتوانیم این فستیوال را به صورت قابل قبولی برگزار بکنیم این نقطه قوتی برای این تشکیلات می‌شود که به جشن‌ها و سنت‌های ایرانی بیشتری بپردازد.

دبیر بخش ادبیات

دکتر فریا شاکر با توجه به پیشینه پژوهشی و علمی در حوزه‌های مختلف علوم انسانی و تسلط زیاد بر زبان‌های فارسی و انگلیسی از چهره‌های محقق جامعه ایرانی‌ست که ارتباطات گسترده‌ای با انجمن‌های داخل و خارج از این جامعه دارد. وی یکی دیگر از همکاران فعال در جشنواره زیر گنبد کیبود بوده است.

البته منظور من برنامه‌های کوچکتر بود. ممکن است از دل این برنامه، برنامه‌های کوچکتری درآیند که بتوانند با طبقات یا گروه‌های خاص‌تری از جامعه کانادایی ارتباط برقرار کنند به صورتی که نام ایران در تمام سال از طریق ۳ یا ۴ برنامه مطرح باشند.

هنوز برنامه‌ریزی برای این کار نکرده‌ایم چون همه تلاش ما روی این برنامه متمرکز شده. باید این برنامه انجام شود تا ما بتوانیم یک ارزیابی از کار داشته باشیم و بعد ببینیم چگونه می‌شود آن را ادامه دهد. ولی یک هدف دیگری که ما در این تشکیلات داریم این است که به کانادا بسنده نکنیم. یعنی اگر بتوانیم هنرمندانمان را مثلاً ببریم نیویورک خیلی ماجرا متفاوت خواهد بود. البته الان خیلی زود است که در این

و گستردگی کاملاً به صورت داوطلبانه انجام شده است. ۷ درصد از بودجه کل جشنواره از گرت فراهم می‌شود. یک سری بلیط داریم که کمتر از ۵ درصد برنامه‌ها را شامل می‌شود و ۵۹ درصد برنامه‌ها بصورت رایگان ارائه می‌شوند. نمونه برنامه‌های بلیطی، کنسرت آقای لطفی است که در واقع افتتاحیه جشنواره محسوب می‌شود و جشنواره با آن فعالیت‌های رسمی خود را آغاز می‌کند. البته قیمت بلیط‌ها زیاد نیست و زیر ۳۰ دلار است. ۴۱ درصد بودجه جشنواره از بلیط‌ها قرار است تأمین شود. از رستوران‌ها و شاپ‌ها حدود ۵ درصد بودجه تأمین می‌شود. قرار است از فاند ریزینگ، پوسترها، برچسب‌ها، دکمه‌ها و اینطور اقلام تبلیغاتی حدود ۱۰ درصد فراهم کنیم که امیدواریم مردم این اقلام را تهیه کنند و روی ماشین‌ها و لباس‌هایشان نصب کنند که هم جنبه تبلیغاتی برای جشنواره دارد و هم یک کمک مالی محسوب می‌شود. ۳۴ درصد بقیه از طریق دوشین و حمایت‌های مالی افراد و گروه‌های حامی و نیکوکار فراهم می‌شود.

که جذب این کمک‌ها آغاز شده است؟

بله و تا کنون در حدود ۲۰-۳۰ هزار دلار جذب شده و ادامه دارد البته این مشروط به این است که همه بیزنس‌های ایرانی و مردم کمک کنند چون ما هنوز آنقدر بزرگ و مطرح نشده‌ایم که بتوانیم از کمپانی‌های مطرح برای بحث اسپانسرشیپ کمک بگیریم. برای اولین بار است که برنامه در این سطح برگزار می‌شود امیدواریم پس از موفقیت این برنامه ما بتوانیم برای نوبت‌های بعدی با راحتی بیشتری از